

ČESKÁ TELEVIZE

Vážený pan
Jakub Michálek

Zenklova 841/193
182 00 Praha 8

PROSTŘEDNICTVÍM DATOVÉ SCHRÁNKY

ROZHODNUTÍ ČESKÉ TELEVIZE
o žádosti o poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném
přístupu k informacím

Česká televize, právnická osoba zřízená zákonem č. 483/1991 Sb., o České televizi (dále jen „zákon o České televizi“), nezapisovaná do obchodního rejstříku (dále jen „Česká televize“), ve smyslu ustanovení § 2 odst. 4, § 15 odst. 1 a ustanovením § 3 odst. 6 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím v platném znění (dále jen „zákon“), ve věci podání označeného jako:

„Žádost podle zákona o svobodném přístupu k informacím“ ze dne 26. března 2011

a podání označeného jako:

„Doplnění žádosti o informace a podání stížnosti“ ze dne 23. dubna 2011

pana Jakuba Michálka, Zenklova 841/193, Praha 8, PSČ: 182 00 (dále jen „žadatel“) ze dne 26. března 2011, rozhodla

t a k t o:

- I. žádosti o poskytnutí informace k otázce v žadatelem požadovaném členění po jednotlivých měsících roku 2010 se odmítá;
- II. žadateli se poskytuje doprovodná informace - internetový odkaz na analýzy zpravodajství a diskusních pořadů obsahující požadovanou informaci v členění po pololetí nebo čtvrtletí, a to od prvního pololetí roku 2004 do čtvrtého čtvrtletí roku 2010;
- III. žadateli se poskytuje doprovodná informace - internetový odkaz na Kodex České televize;

O d ů v o d n ě n í:

I.

Česká televize prostřednictvím datové schránky dne 28. března 2011 obdržela podání označené jako „Žádost podle zákona o svobodném přístupu k informacím“ ze dne 26. března 2011 (dále jen „žádost“). Chybou pracovníka České televize došlo k pozdnímu předání doručeného podání

ČESKÁ TELEVIZE
Kavčí hory
140 70 Praha 4
tel.: 261 131 111
e-mail: info@ceskatelevize.cz

k jeho vyřízení příslušnému úseku. Podání neobsahovalo veškeré náležitosti uvedené v ustanovení § 14 odst. 2 zákona a Česká televize proto žadatele vyzvala k doplnění podle ustanovení § 14 odst. 5 písm. a) zákona (dále jen „výzva k doplnění“). Dne 26. dubna 2011 bylo České televizi doručeno podání označené jako „Doplnění žádosti o informace a podání stížnosti“ ze dne 23. dubna 2011 (dále jen „doplnění a stížnost“).

Žadatel v žádosti žádal o „informaci, jak Česká televize naplňuje požadavky podle §2(2) písm. a) a c) zákona č. 482/1991 Sb., o České televizi, v účinném znění, v oblasti prezentace politických stran ve vysílacím čase, včetně délky prezentace jednotlivých politických stran v posledním roce (po měsících) bez ohledu na to, zda je vyřadila z politické soutěže uzavírací klauzule nutná pro přidělení mandátů v Poslanecké sněmovně, či nikoliv.“

Žadatel v doplnění a stížnosti doplnil chybějící údaj a žádost tak bylo možné považovat za žádost ve smyslu zákona. V doplnění a žádosti žadatel dále uvedl, že Česká televize „... chybně uvádí, že bylo podání učiněno až 28.3.2011, kdy se přihlásila povinná osoba do datové schránky. Orgánu veřejné moci se totiž vůbec nedoručuje, ale činí se vůči němu podání, proto nelze použít ani § 17 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, který mluví o osobách a doručování a to v jasném kontrastu k orgánům veřejné moci, jako je podle § 1 tohoto zákona Česká televize, a podání, které je úkonem vůči orgánu veřejné moci. Na orgány veřejné moci plně dopadá § 37 (6) správního řádu (zákon č. 500/2004 Sb.). To je jediný logický a obecně přijímaný výklad ...“ a odkazuje publikaci „Datové schránky a činnost správních orgánů“ (s podtitulem "Doporučení pro orgány veřejné moci i pro právnické a fyzické osoby") uveřejněná na internetových stránkách Ministerstva vnitra České republiky.

Žadatel v doplnění a stížnosti vytyká České televizi, že (1) nedodržela lhůtu vyzvat žadatele k doplnění chybějících údajů ve lhůtě 7 dnů a (2) dále namítá, že chybějící údaj (datum narození) „... rozhodně vyřízení žádosti nebránil.“

Česká televize, v souladu s ustanovením § 16a odst. 5 zákona, předložila stížnost spolu se spisovým materiálem nadřízenému orgánu, kterým je podle ustanovení § 20 odst. 5 zákona generální ředitel České televize. Generální ředitel následně dne 13. května 2011 o stížnosti rozhodl a, v souladu s ustanovením 16a odst. 6 písm. b) zákona, přikázal České televizi, aby žádost vyřídil do 15 dnů od doručení svého rozhodnutí. Rozhodnutí generálního ředitele o stížnosti bylo České televizi doručeno 16. května 2011.

II.

Podle ustanovení § 2 odst. 1 zákona o České televizi „Česká televize poskytuje službu veřejnosti tvorbou a šířením televizních programů, popřípadě dalšího multimedialního obsahu a doplňkových služeb na celém území České republiky (dále jen "veřejná služba v oblasti televizního vysílání").“ Zásady naplňování veřejné služby v oblasti televizního vysílání jsou stanoveny v Kodexu České televize, který - v souladu s ustanovením § 8 odst. 1 písm. f) zákona o České televizi - předložila Rada České televize Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky ke schválení. Kodex České televize (dále jen „Kodex“) byl Poslaneckou sněmovnou schválen dne 2. července 2003.

Požadavky stanovené v zákoně o České televizi Česká televize naplňuje (krom dodržování obecně závazných norem České republiky, zejména zákona o České televizi) dodržováním Kodexu a Statutu České televize.

Pravidla v oblasti prezentace politických stran ve vysílacím čase jsou stanovena v čl. 6 Diskusní pořady a pluralita. Z čl. 6 Kodexu vyjímáme:

6.1 Česká televize vytvoří prostor pro pořady představující diskusní konfrontaci idejí, myšlenek a konceptů vztahujících se k důležitým otázkám veřejného zájmu. ...

6.2 Naplňování čl. 6.1 předpokládá také vysílání diskusí politiků v rámci demokratické soutěže politických stran a hnutí. Časový prostor, který je dán jednotlivým politickým stranám a hnutím, musí být ve svém

celku vyvážený. Vyváženost se posuzuje zejména podle váhy jednotlivých politických stran v demokratické společnosti odvozené především z výsledků voleb do hlavních orgánů zastupitelské demokracie. Zároveň je však třeba zajistit, aby poměr mezi diskusními vystoupeními činitelů vládních stran a stran opozičních byl v souhrnu poskytnutého prostoru přibližně vyrovnaný. Česká televize také vytváří podmínky pro přiměřenou účast mimoparlamentních politických stran a hnutí v těchto diskusích.

6.4 Česká televize pravidelně, nejméně jednou za čtvrt roku, uveřejní analýzu vyváženosti svého programu včetně porovnání prostoru, kterého se ve vysílání dostalo politickým stranám a hnutím. Vypracování takové analýzy objedná u renomovaného a na České televizi nezávislého odborného pracoviště.

Česká televize nad rámec povinnosti stanovené v čl. 6 odst. 6.4 Kodexu zpracovává i údaje v oblasti prezentace politických stran ve vysílacím čase zpravodajství. Žadatelem požadované údaje, v souladu s čl. 6 odst. 6.4 Kodexu, zpracovává nezávislé odborné pracoviště (kterým je společnost Media Tenor, spol. s r. o., IČ: 259 01 800) zpracovává po čtvrtletích.

Z tohoto důvodu Česká televize nemůže žadateli požadovanou informaci poskytnout v členění po jednotlivých měsících, neboť takovouto informaci nedisponuje a musela by ji nechat vytvořit. Proto Česká televize musí podle ustanovení § 2 odst. 4 ve spojení s ustanovením § 15 odst. 1 zákona žádost o poskytnutí informace v členění po jednotlivých měsících odmítnout.

Česká televize, v souladu s ustanovením § 3 odst. 6 zákona, poskytuje doprovodnou informaci, které s žádostí uchazeče souvisí, a to:

- internetový odkaz na analýzy zpravodajství a diskusních pořadů obsahující požadovanou informaci v členění po pololetí nebo čtvrtletí, a to od prvního pololetí roku 2004 do čtvrtého čtvrtletí roku 2010, a
- internetový odkaz na Kodex.

Analýzy zpravodajství a diskusních pořadů obsahující požadovanou informaci v členění po pololetí nebo čtvrtletí, a to od prvního pololetí roku 2004 do čtvrtého čtvrtletí roku 2010 jsou uveřejněny na internetových stránkách České televize zde: *

<http://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/press/analyza-zpravodajstvi-a-publicistiky/>

Kodex České televize je uveřejněn na internetových stránkách České televize zde:

<http://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/kodex-ct/preambule-a-vyklad-pojmu/>

III.

Žadatel v doplnění a stížnosti tvrdí, že:

- i) Česká televize je podle ustanovení § 1 odst. 1 zákona č. 300/2008 Sb., orgán veřejné moci, a z tohoto důvodu se:
- ii) České televizi datovou schránkou nedoručuje, ale činí se vůči ní, jako orgánu veřejné moci, „úkon vůči orgánu veřejné moci“ podle ustanovení § 18 odst. 1 zákona č. 300/2008 Sb.,
- iii) Na orgány veřejné moci plně dopadá § 37 odst. 6 zákona č. 500/2004 Sb., správní řádu (dále jen „správní řád“).

Na základě výše uvedených tvrzení žadatele se žadatel domnívá, že jeho žádost byla České televizi doručena v sobotu 26. března 2011 a nikoliv v pondělí 28. března 2011 jak uvádí Česká televize ve své výzvě k doplnění žádosti ze dne 20. dubna 2011.

K výše uvedenému Česká televize uvádí:

Ad i) a ii)

Zákon č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů v platném znění (dále jen „zákon o elektronických úkonech“) v ustanovení § 1 odst. 1 uvádí Českou televizi mezi subjekty, pro které používá legislativní zkratku „orgán veřejné moci“. Jak vyplývá z vládního návrhu zákona „o elektronických úkonech, osobních číslech a autorizované konverzi dokumentů“, který byl posléze přijat pod č. 300/2008 Sb., a jiným názvem a jeho důvodové zprávy (sněmovní tisk 445/0, 5. volební období Poslanecké sněmovny, 2006-2010), vláda mezi subjekty, pro které používá legislativní zkratku „orgány veřejné moci“ Českou televizi neuváděla. Česká televize byla mezi subjekty uvedené v ustanovení § 1 odst. 1 zákona o elektronických úkonech doplněna v průběhu legislativního procesu. Použití legislativní zkratky „orgány veřejné moci“ pro subjekty uvedené v ustanovení § 1 odst. 1 zákon o elektronických úkonech v platném znění je chybné.

Pojem „veřejná moc“ je definováno v usnesení Ústavního soudu České republiky sp. zn. II. ÚS 75/93, kde stanoví, že: „*Veřejnou mocí se rozumí taková moc, která autoritativně rozhoduje o právech a povinnostech subjektů, ať již přímo, nebo zprostředkovaně. Subjekt, o jehož právech nebo povinnostech rozhoduje orgán veřejné moci, není v rovnoprávném postavení s tímto orgánem a obsah rozhodnutí tohoto orgánu nezávisí od vůle subjektu.*“ Jak k definici „veřejné moci“ uvádí komentář k Ústavě České republiky: „*V podstatě to znamená, že veřejnou moc vykonává jednak stát přímo svými orgány a jednak ji vykonávají i veřejnoprávní korporace, které stát k výkonu veřejné moci zmocnil (územní samosprávné celky, stavovské či zájmové komory, pojišťovny apod.)*“¹ Česká televize nevykonává přímo ani nepřímou veřejnou moc, nerozhoduje autoritativně o právech a povinnostech (třetích) subjektů a při své činnosti nevydává žádné správní akty.² Česká televize tudíž není orgánem veřejné moci.

Ústavní soud v nálezu sp. zn. III. ÚS 671/02 judikoval, že bylo úmyslem zákonodárce při novele zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím zákonem č. 39/2001 Sb., „... mezi subjekty povinné poskytnout informace a označené termínem „veřejné instituce hospodařící s veřejnými prostředky“ podřadit rovněž Českou televizi a Český rozhlas; jelikož ale předmětné ustanovení nebylo doplněno výslovně o subjekty „Českou televizi a Český rozhlas“, nýbrž o obecně vymezenou množinu „veřejných institucí hospodařících s veřejnými prostředky“, z této skutečnosti pak plyne závěr, dle něhož do této množiny subjektů, kromě České televize a Českého rozhlasu patří všechny subjekty, naplňující definiční znaky pojmu „veřejné instituce hospodařící s veřejnými prostředky.“

Ústavní soud v nálezu sp. zn. I. ÚS 260/06 judikoval, jaká jsou relevantní hlediska pro určení, zda se jedná o instituci veřejnou či soukromou a dále judikoval, že se „v případě státního podniku Letiště Praha jedná o veřejnou instituci hospodařící s veřejnými prostředky, jde tedy o povinný subjekt dle ust. § 2 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím.“

Skutečnost, že Česká televize (ve smyslu výše uvedené judikatury Ústavního soudu) je jakožto veřejná instituce povinným subjektem podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím v platném znění, z ní „orgán veřejné moci“ rozhodně nečiní. Stejně tak, jako nečiní orgán veřejné moci z Letiště Praha, s.p.

Jak dále Ústavní soud judikoval v nálezu sp. zn. III. ÚS 686/02: „*Definiční znaky pojmu veřejná instituce hospodařící s veřejnými prostředky lze pak vymezit a contrario k pojmům státního orgánu, orgánu územní samosprávy a veřejnoprávní korporace.*“

Z výše citované judikatury Ústavního soudu je patrné, že Česká televize je veřejnou institucí, ale není orgánem veřejné moci. Proto jsou závěry žadatele ohledně doručení žádosti mylné.

¹ prof. JUDr. V. Pavlíček, CSc., JUDr. J. Hřebejk, Ústava a ústavní řád České republiky, 1. díl: Ústavní systém, 2. doplněné a podstatně rozšířené vydání, Linde Praha, a.s., Praha 1998, str. 298.

² viz též nález Ústavního soudu ČR sp. zn. III. ÚS 686/02: „... Ústavní soud (sdílí) potud právní názor obecného soudu, že Fond nenaplňuje znaky státního orgánu ani orgánu územní samosprávy, jakož i subjektu, kterému zákon svěřil rozhodování o právech, právech chráněných zájmech nebo povinnostech fyzických nebo právnických osob v oblasti veřejné správy.“

Ad iii)

Podle ustanovení § 20 odst. 4 písm. c) zákona se počítá „v řízení o stížnosti pro počítání lhůt, doručování a náklady řízení“. Na základě závěrů uvedených v tomto rozhodnutí v částech Ad i) a ii) Česká televize konstatuje, že s ohledem na to, že ČT není správní orgán, tak na ČT nedopadá ustanovení § 37 správního řádu, ale ustanovení § 21 správního řádu (doručování právníkům osobám).

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze, v souladu s ustanovením § 16 odst. 1 zákona, podat odvolání. Odvolací lhůta, v souladu s ustanovením § 20 odst. 4 písm. a) zákona ve spojení s ustanovením § 83 odst. 1 správního řádu, činí 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí.

V souladu s ustanovením § 20 odst. 4 písm. b) zákona ve spojení s ustanovením § 86 odst. 1 správního řádu se odvolání podává subjektu, který napadené rozhodnutí vydal.

V Praze dne 27. května 2011

Česká televize
Ladislav Šticha
tiskový mluvčí